V Ý P O V Ě Ď

očitého svědka o tragické události na samotě Jana Juříčka,rolníka v Leskovci č.67,která se stala dne 3.dubna 1945. Vypovídá Josef Martinec,rolník z Leskovce č.91.

Bylo to 3.dubna 1945 v úterý ráno o páté hodině,když jsem při obsluze dobytka ve chlévě byl vyrušen nečekanou střelnou ranou.Vycházím na dvůr, abych se přesvědčil,odkud vyšla rána, a tu vidím německé vojáky se zbraní v ruce,připravující se ke střelbě.Než jsem stačil pochopit,byl náš dvůr obklopen desítkami esesmanů se psy.

Ptají se mne,jsou-li u nás partyzáni.Odpovídám,že ne.Zdali prý alespoň o nich něco vím.Odpovídám znovu,že ne.Následovala domovní prohlídka,prohlídka legitimací a ačkoliv bylo vše v pořádku,odvádějí mne i mého patnáctiletého syna.

A nyní to začíná.....Před námi přivádějí do lesíka Jana Juříčka č.67 a hned za ním jeho manželku,syna s dvěma dcerami s rukama sepjatýma za krkem.

Esesmani se vrhají na hospodáře a bijí ho pažbami,až tento pod ranami klesá.Pak ho násilně zvedají,svazují mu ruce a přivazují ho ke stromu.

Jiní gestapáci"dobývají" obytné místnosti a bunkr,který byl tak důmyslně postaven,že by jej žádný nenašel,jen ten,kdo v něm skutečně jednou byl.Ale oni byli tak přesně o všem informováni.Jene esesman ze vzdálenosti asi 20 m střelil z pancéřové pěsti přímo do okna bunkru,které bylo zazděno a ještě zamaskováno bukovými fošnami.Tato rána způsobuje takovou detonaci,že část krytiny se sesypala a ostatní popraskala.Jiní střílejí do všech oken a dveří a do každého otvoru celého domu.Ale ani po delší střelbě nikdo nevychází.

Dobytek chránila zeď.Jen roční hříbě,které stálo proti dveřím,bylo zastřeleno.

Celá rodina musí na celé běsnění přihlížet z protější stráně,očekávajíc rozhodnutí o vlastním životě.

Na kolenou klečí čtrnáctiletá Mařenka a šestnáctiletá Františka a v pláči prosí sepjatýma rukama:"Zachraňte nás,zachraňte nám rodiče!" Ani v této hrozné chvíli neumdlévá láska mateřská.Maminka objímá svá děvčata a potěšuje je:"Nebojte se,zase bude dobře!"

Devatnáctiletý syn Jan stojí u stromu a chvíli hledí na své sestry, chvíli na milovanou matku a chvilkami spočine zrak na otci.

Tu přichází rozkaz:"Majitel usedlosti nechť je ihned předveden!" Voják odvazuje Jana Juříčka a vede jej na provaze s častou pobídkou: "Schnell,schnell!"Na dvoře obstoupili hospodáře a poručili mu,aby vyvedl všechen dobytek ze chléva.Po vykonání tohoto rozkazu dostává nový: "Tak, a teď přiveďte ty vaše partyzány,ale rychle,nebo vám pomůžeme!""

Hospodář odchází do chléva,odkud byl východ do bunkru.Za chíli se vrací se slovy:"Už idú!"

Vše je připraveno ke střelbě.Vychází partyzán-ošetřovatel František Bláha,čsl.příslušník,se zvednutými pažemi.Je obklopen,zajat a svázán. Když nikdo z bunkru nevychází,posílají tam hospodáře,aby přivedl ostatní.

Po delší chvíli se hospodář vrací a za ním vybíhá partyzán Sergěj, Rus,statečné a zmužilé postavy.Střílí do desítek nepřátel.Způsobuje zmatek v prvých řadách "hrdinů".Jeden Němec padá k zemi.Ale asi po deseti krocích padá Sergěj mrtev.

A znovu ženou hospodáře pro další.Tentokrát vychází za hospodářem partyzán Sáška,Rus.I ten se vrhá proti přesile,ale i on podléhá v nerovném boji.

A zase posílají hospodáře pro další.Hospodář odpovídá,že v krytu nikdo není.Po těchto slovech se seskupují esesmani kolem hospodáře a jeden vynáší ortel smrti zastřelením.Další esesman přistupuje k hospodáři s revolverem v ruce,pokládá jej hospodáři ke spánku a pod jedinou

A nyní se znovu rozběsňuje germánská zvířeckost!Všechny zbraně zaměřují na dům a znovu pálí do celé budovy.

Po delší době ustali a zavolali mladšího Jendu a posílají ho,aby on přivedl ostatní partyzány.Janek odchází do bunkru.Nevrací se však vůbec. Mezi tím však dva partyzáni využili situace a ukryli se do betonového potrubí,kudy protékala voda od vodního kola.Tu ve sněhové vodě museli setrvat 16 hodin,ale zachránili se.

Konečně poslední,ale nejhroznější rozkaz:"Přiveďte ihned obyvatele tohoto domu!"Rodina Juříčkova přichází.....

Poslední výkřik Mařenky a tři ojedinělé rány zakončují tragedii, kterou není možné vyjádřit slovy.

K vyvrcholení své zběsilosti vypalují vrahové usedlost a lidské oběti házejí do ohně.K umlčení posledních výkřiků vnitřního hlasu zapínají radiomou stanici,kterou přinesli s sebou.

Kolem 13.hodiny soustřeďují se k odchodu,aby odvedli s sebou zajatého partyzána Františka Bláhu a s sebou přivedeného poručíka četnictva vsetínské stanice Gureckého.

Poznámka kronikáře:

Gurecký byl poručík četnictva a byl okresním čet.velitelem.Patřil k odbojové skupině Sousedíkově,která si nechala bunkr u Juříčka vybudovat.Teprve později se tu nastěhovali ruští partyzáni.Poručík Gurecký byl zatčen 28.3.1945 a vězněn v Brně.Osudného dne byl přiveden jako vězeň k Juříčkům gestapáky.

Výpis ze školní kroniky ZDŠ/1.-5.r./ v Leskovci.